

UCHWAŁA Nr LV/498/98
Rady Miejskiej w Stargardzie Szczecińskim
z dnia 28 kwietnia 1998r.

w sprawie: uchwalenia Założeń do planu zaopatrzenia w ciepło dla miasta Stargardu Szczec.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz.U. z 1996r. Nr 13 poz. 74, zm. Dz.U. Nr 58, poz. 261, Nr 106, poz. 496 i Nr 132, poz. 622) oraz art. 19 ust. 8 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. - Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348) Rada Miejska w Stargardzie Szczecińskim uchwala, co następuje:

§ 1

Uchwala się Założenia do planu zaopatrzenia w ciepło dla miasta Stargardu Szczecińskiego stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Przyjęte niniejszą uchwałą Założenia do planu zaopatrzenia w ciepło stanowią podstawę do opracowania Projektu planu zaopatrzenia w ciepło dla miasta Stargardu Szczecińskiego.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miasta Stargardu Szczecińskiego.

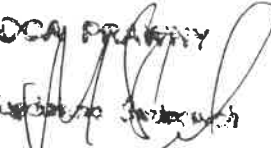
§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY MIEJSKIEJ

ADAM KISIO

Opinia Nr 15/98
Do projektu uchwały z założeń
pod względem zgodności z prawem

RADCA PRAWNY

mgr Adam Kisio

UZASADNIENIE

Założenia do planu zaopatrzenia w ciepło dla miasta Stargardu Szczecińskiego zostały opracowane na zlecenie Zarządu Miasta Stargardu Szczecińskiego przez firmę THION et Cie - Francja.

Projekt założeń wyłożony był do publicznego wglądu na okres 21 dni w sali 111 Urzędu Miejskiego w terminie od 16 stycznia do 13 lutego b.r. w celu zebrania wniosków, zastrzeżeń i uwag od osób i jednostek organizacyjnych zainteresowanych zaopatrzeniem w ciepło na obszarze miasta.

O tym fakcie powiadomiono mieszkańców poprzez umieszczenie komunikatu w Głosie Szczecińskim, Gazecie Stargardzkiej i Telewizji Kablowej.

W trakcie wyłożenia projektu założeń do planu został zgłoszony jeden wniosek p. Bogusława Czebotara z ul. Raclawickiej, który został uwzględniony w całości w projekcie założeń.

Wojewoda Szczeciński uzgodnił przedmiotowy projekt założeń w dniu 26 marca b.r. pismem nr IT.I-10/7011/6/98.

Niniejszym zostały spełnione wszystkie ustawowe wymagania umożliwiające przedłożenie założeń do planu zaopatrzenia w ciepło Radzie Miejskiej Stargardu Szczecińskiego celem ich uchwalenia.

Z-ca PRZEDSIĘDZĄCEGO MIASTA
ds. Technicznych i Gospodarki
inż. Andrzej Korbacz
Członek Zarządu

Założenia do planu zaopatrzenia w ciepło dla miasta Stargard Szczeciński

1. Stan aktualny popytu i podaży ciepła w mieście

1.1 Obecne zapotrzebowanie na ciepło

Na rok 1996 całkowite zapotrzebowanie na ciepło i ciepłą wodę użytkową wyniosło około 1900 TJ. Obliczeniowe zapotrzebowanie na moc cieplną dla miasta Stargardu odpowiada około 199 MW w tym :

Odbiorcy zaopatrywani z ciepłowni PEC	94 MW
Odbiorcy zaopatrywani z kotłowni węglowych	90 MW
Odbiorcy zaopatrywani z pieców indywidualnych	6,7 MW
Odbiorcy zaopatrywani z kotłowni gazowych	5,8 MW
Odbiorcy zaopatrywani z kotłowni olejowych	2,6 MW

1.2 Aktualne zużycie paliw i zainstalowane moce produkcyjne

Aktualnie zainstalowane moce produkcyjne przedstawiają się następująco :

Ciepłownia PEC	116,3 MW
Kotłownie węglowe	132,3 MW
Indywidualne piece węglowe	8,9 MW
Kotłownie gazowe	6,4 MW
Kotłownie olejowe	3,9 MW

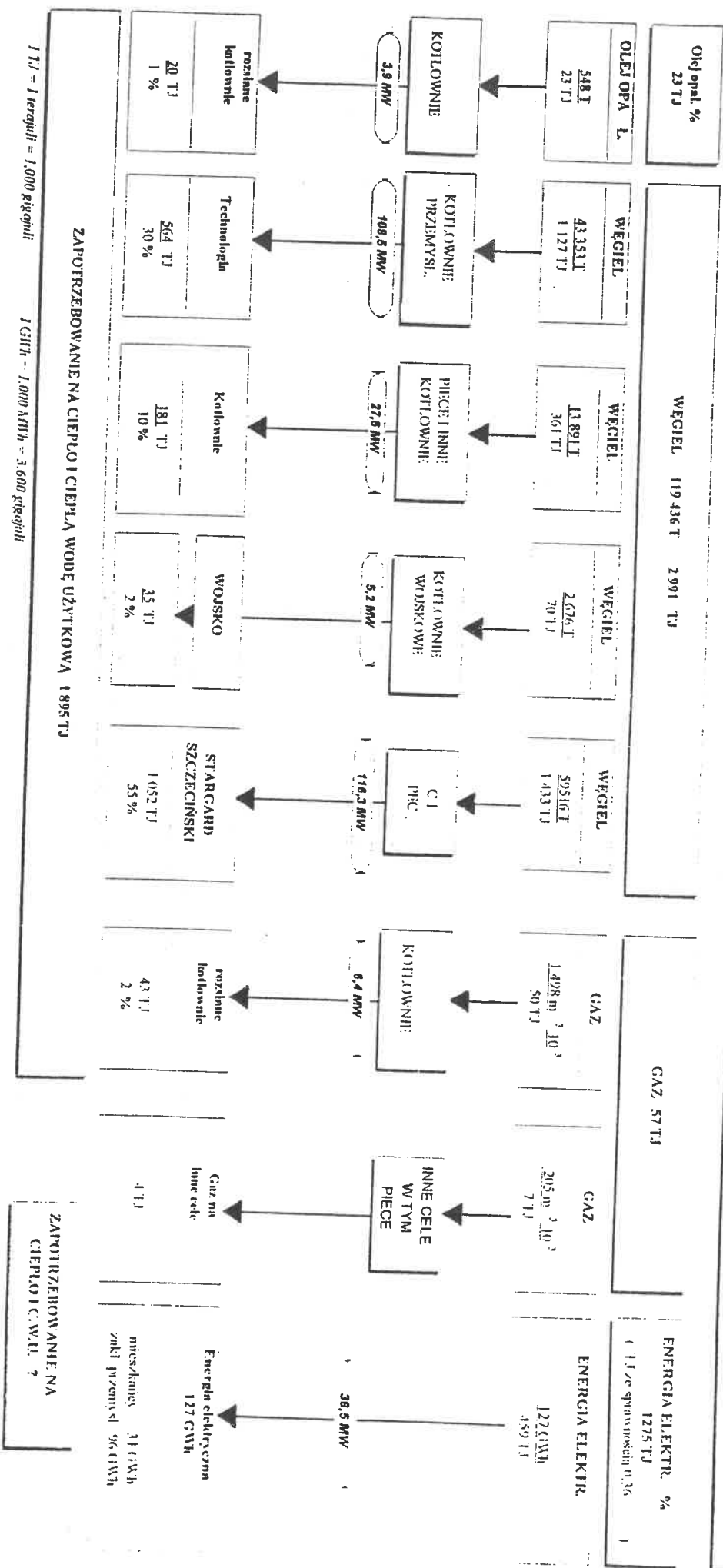
Na następnym rysunku przedstawiono zużycie energii kopalnianej przez miasto Stargard Szczeciński w roku 1996. Wynika z niego, że roczne zużycie paliw kopalnianych sięga 4 346 TJ.

Węgiel jest podstawowym paliwem stosowanym do produkcji ciepła - 119 436 ton (2 991 TJ). Udział energii el. jako paliwa stosowanego w piecach akumulacyjnych do produkcji ciepła jest nieznany. Udział oleju i gazu w globalnej produkcji ciepła jest nieznaczny. Gaz zużywany jest w ilości około 1,5 mln m³ (50 TJ). Zużyto też około 550 ton oleju opałowego co odpowiada 23 TJ.

OGÓLNY PRZEGŁĄD SEKTORA ENERGETYCZNEGO W STARGARDZIE SZCZECIŃSKIM - SYTUACJA OGŁĘNA

dane z roku 1996

ZUŻYCIE ENERGII KOPALNIANEJ PRZEZ MIASTO STARGARD SZCZECIŃSKI = 4346 TJ

2. Przedsięwzięcia racjonalizujące użytkowanie ciepła przez odbiorców i użytkowników

2.1 Czym jest racjonalizacja użytkowania energii cieplnej

Pojęcie racjonalizacji użytkowania energii w mieście odnosi się do działań odbiorców mających na celu ograniczenie zużycia energii przez odbiorców oraz złagodzenie nierównomierności rozbioru energii, co przynosi korzyści konsumentowi i społeczeństwu :

- Korzyści dla społeczeństwa i miasta polegają na wytwarzaniu i wykorzystywaniu energii przy jak najmniejszym zużyciu nieodnawialnych zasobów - przede wszystkim energii, lecz także metali, wody i innych związków chemicznych.
- Korzyści dla odbiorców są związane z lepszym dopasowaniem całego systemu składającego się z instalacji odbiorców, sieci ciepłej lub gazowej i urządzeń produkcyjnych, a zwłaszcza z mniejszymi kosztami inwestycji. Można wtedy zminimalizować całkowity koszt usługi i jednocześnie zachować lub poprawić jej wysoką jakość.

W przypadku dokonania oszczędności w użytkowaniu energii na cele centralnego ogrzewania należy znaleźć nowych klientów na wolne moce grzewcze w celu zoptymalizowania systemu i ograniczenia jednostkowych kosztów eksploatacyjnych co pozwoli obniżyć cenę za ciepło.

2.2 Ocena postępu prac mających na celu racjonalizację zużycia ciepła

W Stargardzie od 1990 r. zostało wykonanych wiele prac mających na celu zmniejszenie zużycia energii. Większość budynków należących do spółdzielni zostało wyposażonych w urządzenia zmniejszające zużycie energii. Wielu mieszkańców zmniejszyło kwoty na swoich rachunkach za energię o 10 do 30% przy nie uwzględnieniu inflacji. Dane statystyczne dla budynków, gdzie przeprowadzono naprawy i modernizacje pokazują spadek średniego zużycia na lokal mieszkalny o ponad 30%.

Miasto podjęło duży wysiłek w rozwoju sieci ciepłowniczej. W 1993 r. Techniczno-Ekonomicznemu Instytutowi Ciepłownictwa w Warszawie zlecono wykonanie business-planu. Jednym z najważniejszych wyników było przyłączenie do sieci ciepłej 30 budynków, wśród nich 7 szkół, o dodatkowej mocy 19 MW, co stanowi 18% całkowitego obciążenia.

Większość z węzłów ciepłych PEC-u została zmodernizowana a wszystkie zostały wyposażone w mierniki ciepła. PEC zapoczątkował i prowadzi program likwidacji zanieczyszczających środowisko i mało efektywnych kotłowni lokalnych poprzez ich podłączanie do centralnej sieci ciepłowniczej.

Oszacowanie potencjalnych oszczędności energetycznych po realizacji prac modernizacyjnych i termorenowacyjnych u odbiorców

3.1.1 Termorenowacja budynków oraz instalacji wewnętrznej

3.1.1.1 Zakres termorenowacji budynków i instalacji

Proces modernizacji i termorenowacji istniejących budynków zasilanych z msc podzielono na trzy etapy realizowane w latach 1998 - 2002. W pierwszym etapie jako działanie najbardziej efektywne ekonomicznie należy dokończyć proces kompleksowej modernizacji budynków o łącznej mocy 3,49 MW, które już zostały ocieplone i wyposażone w zawory termostaticzne.

1. Wykonanie projektów regulacji instalacji co i węzła
2. Phukanie chemiczne instalacji co
3. Montaż regulatora ciśnienia i regulatora pogodowego

W etapie drugim należy wykonać wyżej wymienione prace w budynkach częściowo ocieplonych z zainstalowanymi zaworami termostaticznymi o łącznej mocy 27,52 MW.

W etapie trzecim przewidziano dokończenie procesu modernizacji i termorenowacji w budynkach posiadających zawory termostaticzne o łącznej mocy 24,78 MW. W budynkach tych należy wykonać następujący zakres prac :

1. Ocieplenie przegród zewnętrznych
2. Wykonanie projektów regulacji instalacji co i węzła
3. Phukanie chemiczne instalacji co
4. Montaż regulatora ciśnienia , regulatora pogodowego, licznika ciepła

3.1.1.2 Oczekiwane efekty termorenowacji

Zestawienie syntetyczne nakładów i efektów z podziałem na poszczególne osiedla podano w tabelach :

Tab. - Tabela zbiorcza - Modernizacja i termorenowacja istniejących budynków zasilanych z msc

L.p.	Etap prac modernizacyjnych	Moc	Nakłady inwestycyjne	Obniżenie mocy zamówionej	Obniżenie zużycia energii	Obniżenie kosztów u odbiorców	Uniknięcie nakładów w sieć
-	-	MW	zł	MW	TJ/rok	zł/rok	zł
1.	Etap 1	3,49	256300	1,22	12,86	270800	134800
2.	Etap 2	27,52	2021900	5,5	57,95	1220400	607700
3.	Etap 3	24,78	9592500	7,25	76,33	1600900	694000
	Razem	55,79	11870700	13,97	147,14	3092100	1436500

3.1.2 Zakończenie modernizacji węzłów ciepłych

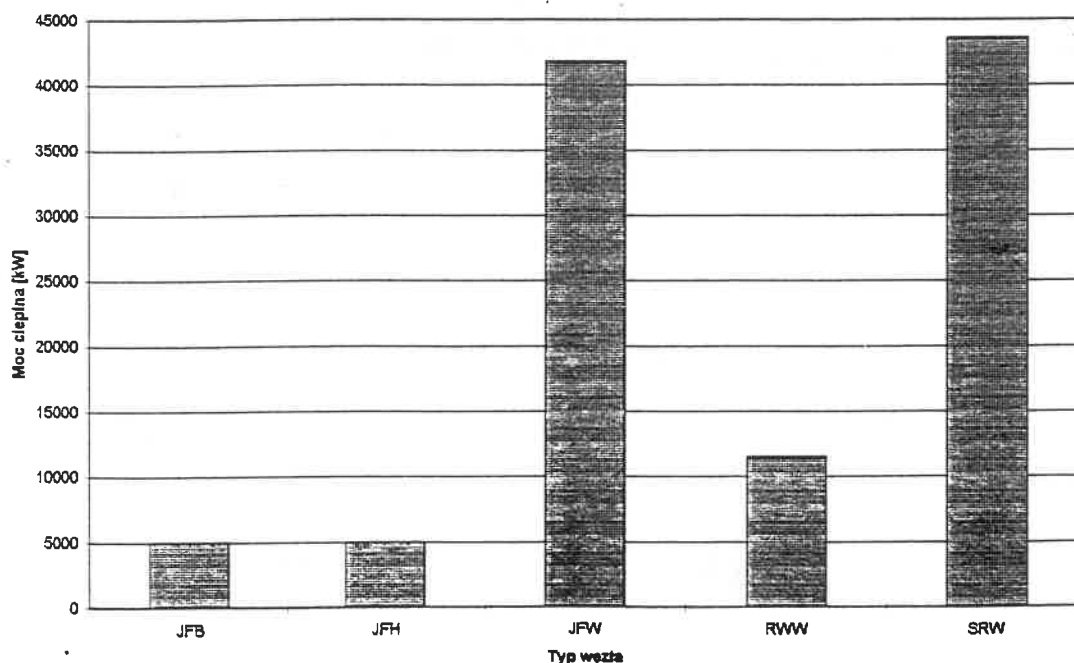
3.1.2.1 Sytuacja obecna

System ciepłowniczy obsługuje 242 wysokoparametrowe węzły ciepłownicze o następującej strukturze przedstawionej w tabeli poniżej.

Tab. - Struktura węzłów ciepłowniczych

Lp	Typ węzła	Oznaczenie	Liczba
-	-	-	szt.
1	Jednofunkcyjne - bezpośredni	JF-B	1
2	Jednofunkcyjne - wymiennikowe	JF-W	116
3	Jednofunkcyjne - hydroelewatorowe	JF-H	30
4	Dwufunkcyjne szeregowo-równoległe wymiennikowe	SR-W	71
	Dwufunkcyjne - równoległe wymiennikowe	RW-W	24
	Suma		242

Rys. - Węzły ciepłownicze - struktura mocy cieplnej

W systemie dominują węzły jednofunkcyjne wymiennikowe 47.9 znaczny udział w mają również węzły dwufunkcyjne szeregowo-równoległe 29.3 %.

Etap 1.**Budynki całkowicie ocieplone z zaworami termostatycznymi**

Tab. - Modernizacja i termorenowacja istniejących budynków zasilanych z msc Etap 1

L.p.	Osiedle	Moc	Nakłady inwestycyjne	Obniżenie mocy zamówionej	Obniżenie zużycia energii	Obniżenie kosztów u odbiorców	Uniknięcie nakładów w sieć
-	-	MW	zł	MW	TJ/rok	zł/rok	zł
1.	Chopina	1,8	132200	0,63	6,63	139700	69600
2.	Letnie	0,42	30800	0,15	1,55	32900	16600
3.	Stare miasto	1,2	88200	0,42	4,42	93100	46400
4.	Zachód	0,07	5100	0,02	0,26	5100	2200
	Razem	3,49	256300	1,22	12,86	270800	134800

Etap 2.**Budynki częściowo ocieplone z zaworami termostatycznymi**

Tab. - Modernizacja i termorenowacja istniejących budynków zasilanych z msc Etap 2

L.p.	Osiedle	Moc	Nakłady inwestycyjne	Obniżenie mocy zamówionej	Obniżenie zużycia energii	Obniżenie kosztów u odbiorców	Uniknięcie nakładów w sieć
-	-	MW	zł	MW	TJ/rok	zł/rok	zł
1.	Chopina	0,37	27200	0,07	0,79	16200	7700
2.	Letnie	2,34	171900	0,47	4,93	104000	51900
3.	Stare miasto	10,9	801000	2,18	22,95	483500	240900
4.	Zachód	13,1	962300	2,62	27,58	581000	289500
5.	Budynki użyteczność i publicznej	0,81	59500	0,16	1,7	35700	17700
	Razem	27,52	2021900	5,5	57,95	1220400	607700

Etap 3.**Budynki z zaworami termostatycznymi**

Tab. - Modernizacja i termorenowacja istniejących budynków zasilanych z msc Etap 3

L.p.	Osiedle	Moc	Nakłady inwestycyjne	Obniżenie mocy zamówionej	Obniżenie zużycia energii	Obniżenie kosztów u odbiorców	Uniknięcie nakładów w sieć
-	-	MW	zł	MW	TJ/rok	zł/rok	zł
1.	Chopina	6,0	3126000	2,1	22,1	465600	232000
2.	Letnie	2,27	1183000	0,79	8,36	168700	87000
3.	Stare miasto (bez ociepl.)	7,1	521600	1,07	11,21	236600	12000
4.	Zachód	8,0	4168000	2,8	29,47	620900	309000
5.	Budynki użyteczności publicznej	1,41	593900	0,49	5,19	109100	54000
	Razem	24,78	9592500	7,25	76,33	1600900	694000

Tab. - Dokończenie automatyzacji i modernizacji istniejących węzłów

L. p.	Osiedle	Rok modern.	Koszt urządzeń	Koszt projektów	Montaż	Koszt całkowity	Obniżenie zużycia energii	Obniżenie kosztów u odbiorców
-	-	-	zł	zł	zł	zł	TJ/rok	zł/rok
1.	Chopina Zachód, Letnie Zachód, Pyrzyckie Wschód	1988	213900	21400	32000	267300	1,2	10200
2.	Stare Miasto Wschód i Zachód	1999	561500	56200	84000	701700	3,2	28400
3.	Zachód A i B	2000	435800	43600	65000	969000	2,5	22300
	Razem		1211200	121200	181000	1938000	6,9	60900

Tab. - Zamiana węzłów bezpośrednich na wymiennikowe i montaż układów regulacji automatycznej

L.p.	Osiedle	Rok modernizacji	Moc cieplna	Koszt urządzeń i montażu	Koszt projektów	Koszt całkowity	Obniżenie zużycia energii	Obniżenie kosztów u odbiorców
-	-	-	MW	zł	zł	zł	TJ/rok	zł/rok
1.	Chopina Zachód B	1988	5,44	587700	65300	653000	5,7	77800
2.	Stare Miasto Wschód	1999	3,01	649800	72200	722000	3,2	43000
3.	Zachód A	2000	1,51	325800	36200	362000	1,6	21700
	Razem		9,96	1563300	173700	1737000	10,5	142500

Aktualnie około 88% węzłów wyposażone jest w nowoczesne układy regulacji automatycznej i urządzenia procesowe natomiast 86.15 % węzłów w odniesieniu do mocy cieplnej posiada liczniki ciepła. Pozostałe węzły wymagają modernizacji.

Strukturę aktualnego stopnia automatyzacji węzłów ciepłowniczych wg ich liczby i mocy cieplnej przedstawiono w tabelach:

Tab. - Statystyka stopnia automatyzacji węzłów ciepłowniczych - wg liczby węzłów

Typ węzła	Regulatory pogodowe	Regulatory cwu	Regulatory różnicy ciśnienia	Liczniki ciepła
jednofunkcyjny	73%	0%	3%	66%
równoległy	83%	96%	21%	75%
szeregowo-równoległy	100%	100%	24%	87%
wszystkie	82%	39%	11%	73%

Tab. - Statystyka stopnia automatyzacji węzłów ciepłowniczych - wg mocy węzłów

Typ węzła	Regulatory pogodowe	Regulatory cwu	Regulatory różnicy ciśnienia	Liczniki ciepła
jednofunkcyjny	81%	0%	7%	75%
równoległy	78%	99%	9%	74%
szeregowo-równoległy	100%	100%	21%	93%
wszystkie	88%	51%	13%	82%

3.1.2.2 Zakres modernizacji węzłów

W zakresie modernizacji węzłów ciepłowniczych w m.s.c Stargard Szczeciński przewiduje się przeprowadzenie następujących prac obejmujących między innymi montaż:

- układów automatycznej regulacji pogodowej,
- układów automatycznej regulacji c.w.u.,
- układów automatycznej regulacji różnicy ciśnień w węzłach,
- liczników ciepła w węzłach,
- nowej generacji urządzeń tzn. wymienników, pomp, armatury (wymiana przestarzałych i technicznie zużytych urządzeń),
- wymiana hydroelewatorów na węzły wymiennikowe.

3.1.2.3 Oczekiwane efekty modernizacji

Syntetyczne zestawienie nakładów i efektów dotyczących dokończenia procesu modernizacji i automatyzacji istniejących węzłów cieplnych podano w następnych tabelach.

3.1.3 Progniza zapotrzebowania na ciepło

MIEJSKA SIĘĆ CIEPLNA										
Rok	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003		
Zmiany w mocy cieplnej										
Prace termorenowacyjne			-1,2	-5,5	-2,4	-2,4	-2,4	-2,4	0,0	
Podłączenie kotłowni lokalnych		7,5	9,1	2,1	5,6	6,5	0,0	0,0	0,0	
Podłączenie nowowybudowanych budynków				0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	
Podłączenie istniejących budynków bez instalacji c.o.				0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	
Zapotrzebowanie budynków na ciepło										
zapotrzeb. istniejących budynków przed realizacją termorenowacji	966,2	941,0	941,0	941,0	941,0	941,0	941,0	941,0	941,0	
oszczędności w zużyciu ciepła wynikające z termorenowacji			-12,9	-58,0	-25,4	-25,4	-25,4	-25,4	-25,4	
Podłączenie kotłowni lokalnych			129,1	14,6	40,0	48,3				
Podłączenie nowowybudowanych budynków				2,7	2,7	2,7	2,7	2,7	2,7	
Podłącz. istniejących budynków bez instalacji c.o. (piece)				0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	
suma zmian (termorenowacja + podłączenie kotłowni)			116,2	76,5	94,5	121,0	99,1	102,8	102,8	
Zapotrzebowanie na ciepło netto (przez budynki)	966,2	941,0	1 057,2	1 017,5	1 035,6	1 062,0	1 040,2	1 043,8	1 043,8	
Straty ciepłe na sieci przesyłowej	85,8	85,8	81,8	75,6	68,3	60,0	60,0	60,0	60,0	
Zapotrzebowanie na ciepło na wyjściu z ciepłowni Ciepłna	1 052,0	1 026,8	1 139,0	1 093,9	1 102,9	1 122,0	1 100,2	1 103,8	1 103,8	

W załączniku przedstawiono mapy prezentujące przewidywany rozwój miejskiej sieci ciepłowniczej oraz gazowniczej w okresie następnych 5 lat oraz strefy miasta Stargardu Szczecińskiego przewidywane do zasilania gazem lub ciepłem z miejskiej sieci ciepłowniczej.

4. Możliwości wykorzystania lokalnych zasobów energii z uwzględnieniem zagospodarowania przemysłowego ciepła odpadowego

4.1 Ciepło z odpadów komunalnych

Co roku gromadzi się i wywozi na wysypisko położone 14 km na północ od Stargardu Szczecińskiego 130 000 - 140 000 m³ odpadów domowych. Stosunkowo niewielka ilość odpadów oraz długi okres użytkowania wysypiska jak również wysoki koszt uzyskiwania ciepła z odpadów nie pozwalają na wykorzystanie odpadów komunalnych jako efektywnego źródła ciepła w najbliższej przyszłości.

4.2 Biomasa (słoma, drewno)

Chociaż lasy zajmują powierzchnię 115 000 ha na obszarze o promieniu 50 km, zapotrzebowanie na drewno ze strony przemysłu drzewnego przekracza ilości pozyskiwanego drewna, a 500 000 m³ drewna rocznie importuje się na potrzeby przemysłu papierniczego. Brakuje drewna na opał.

Grunty orne zajmują 53% powierzchni (527 600 ha) woj. szczecińskiego. Produkty uboczne ze zbioru upraw zbożowych są wykorzystywane na potrzeby gospodarstw rolnych (ściółka, magazynowanie ziemniaków) lub są zaorywane jako nawóz naturalny. Oszacowano, że rocznie można by pozyskać po umiarkowanej cenie od 20 000 do 30 000 ton słomy na potrzeby ciepłowni opalanej słomą. Dałoby to oszczędności węgla rzędu od 11 000 do 20 000 ton rocznie. Niestety nie rozstrzygnięta sytuacja gospodarcza w rolnictwie nie pozwala na skorzystanie z tego zasobu i ten wariant nie został zaakceptowany przez władze miasta.

4.3 Energia geotermalna

Poprzednie badania oraz ciepłownia geotermalna eksploatowana w sąsiednich Pyrzycach dowiodły występowania warstw piasków z wodą o temperaturze 95-100°C w warstwach lias położonych 2500 ÷ 2600 m pod powierzchnią ziemi. Według wyników badań niemieckiego konsultanta geotechnicznego pod Stargardem Szczecińskim występuje gorąca woda geotermalna, która mogłaby być wykorzystana do celów grzewczych.

Jest w trakcie opracowania projekt ciepłowni geotermalnej. Dla projektowanej ciepłowni geotermalnej przewiduje się roczną wielkość produkcji ciepła wynoszącą 309 TJ, co daje oszczędność około 17 000 ton węgla rocznie (30% zużycia węgla) i odpowiednie zmniejszenie emisji zanieczyszczeń.

4.4 ciepło odpadowe przemysłowe

Przeanalizowano możliwość wykorzystania ciepła odpadowego z lokalnych kotłowni przemysłowych w tym :

- EC Cukrownia Kluczewo
- Kotłownia Zakładów Przemysłu Dzierwiarskiego Lukspol
- Kotłownia Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego

Zdecydowano się na odrzucenie możliwości wykorzystania ciepła odpadowego z wyżej wymienionych źródeł z uwagi na wysokie koszty modernizacyjne ze względu na :

- stan techniczny instalacji ogrzewczych
- niską efektywność wytwarzania energii cieplnej,

Dla EC Kluczewo dodatkowym niekorzystnym czynnikiem jest bardzo niekorzystne usytuowanie obiektu względem m.s.c. i odbiorców oraz niepełna dyspozycyjność tego źródła w ciągu sezonu ogrzewczego ze względu na znaczne obciążenie na cele technologiczne w okresie kampanii cukrowniczej.

4.5 *produkcja skojarzona na bazie gazu*

Przeanalizowano kilka wariantów produkcji skojarzonej ciepła i energii el. za pomocą turbin lub agregatów gazowych o różnej mocy.

Niestety niepewności co do przyszłej ceny za gaz oraz co do ceny zakupu energii elektrycznej nie pozwalają obecnie na zainwestowanie w produkcję skojarzoną w Stargardzie Szczecińskim.

Należy ponownie rozważyć projekt produkcji skojarzonej w Stargardzie Szczecińskim po ustabilizowaniu się cen za energię.

URZĄD WOJEWÓDZKI
ul. Wały Chrobrego 4
70-502 SZCZECIN
000514354

IT.I-10/7011/6/98

TJ
30/03/98
Szczecin, dnia 26 marca 1998r.

URZĄD MIEJSKI w Stargardzie Szczecińskim
SEKRETARIAT

dnia 27. 03. 1998

Pan
Kazimierz Nowicki
Prezydent Miasta
Stargardu Szczecińskiego

*J. A. Konek
2 - ce Tre. M.
To do przepr
wykorzystania
28.03.98*

Dotyczy: projektu założeń do planu zaopatrzenia w ciepło dla miasta Stargardu
Szczecińskiego.

W związku z dostarczeniem materiałów uzupełniających oraz udzielonymi
wyjaśnieniami do przedłożonego Projektu założeń do planu zaopatrzenia w ciepło
dla miasta Stargardu Szczecińskiego, nadesłany projekt

uzgadniam

Uzgodnienia dokonano na podstawie ustawy Prawo energetyczne z dnia 10 kwietnia
1997r. (Dz.U.54z dnia 4 czerwca 1997r. poz. 348) oraz „Założeń polityki
energetycznej Polski do 2010r.” (dokument rządowy przyjęty przez Radę Ministrów
w październiku 1995r.).

Niezależnie od powyższego sporządzony na bazie niniejszego opracowania projekt
planu zaopatrzenia w ciepło oraz późniejsze działania muszą uwzględniać wymogi
wynikające z przepisów szczegółowych w zakresie polityki energetycznej państwa,
ochrony i kształtowania środowiska, miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego, prawa budowlanego oraz obrony cywilnej.

URZĄD MIEJSKI
w Stargardzie Szczecińskim
Wydział Inwestycji i Gosp. Komunalnej

1998 - 03 - 30
L.dz. 5942
podpis

Z poważaniem

mgr Andrzej Kozłowski
Dyrektor
Wydziału Infrastruktury Technicznej